У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА ŠVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 24. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го ЛЮТОГО 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 5, 1971 No. 24. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 4 лютого 1971

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ВИСУНУВ КАНДИДАТУРУ ВІЛЛЬЯМА КЕЙСІ на голову Комісії Забезпечень і Біржі. Попередній керівник тісї Комісії, Г. Бадж, зрезигнував. В. Кейсі, якому тепер 58 років, республіканець, вважається одним із найкращих фахівців у ділянці правових знань про оподаткування. Його кандидатуру повинен затвердити Сенат.

ПРЕДСТАВНИКИ РЕСПУБЛІКАНЦІВ І ДЕМОКРАТІВ у леґіслятурі Нюйоркського стейту вважають, що більшість запропонованих губернатором Рокефеллером податкових підвищень доведеться схвалити, щоб забезпечити найголовніші потреби населення в цьому стейті. Члени леґіслятури розглядають тепер запропонований губернатором бюджет у рекордовій висоті 1.1 більйона долярів.

ГРУПА З 25 НЕГРІВ ЗААТАКУВАЛА яких 15 вчителів і вчительок у Нюарку за те, що вони пішли на страйк і в школах немає навчання. Негри облили кількох рідиною з вогнегасника, а потім почали бити вчителів, з яких приблизно половина були білими. Шістьох побитих довелося забрати до шпиталю. Поліція не заарештувала ні одного напасника.

ПОЛІЦІЯНТИ В НЮ ЙОРКУ ДОМАГАЮТЬСЯ ПРАВА жити поза Ню Йорком, бо, як сказав один із поліцаїв, „чи ви дозволите вашій дружині йти нюйоркською вулицею вночі?". Посадник Джан Лідзі наполягає на тому, щоб поліцаї й пожежники міста - велетня жили таки в Ню Йорку, але неназваний на прізвище поліцай сказав, що він служить там, де за перші 29 днів 1971 р. сталося 9 убивств.

АМЕРИКАНСЬКІ ДИПЛОМАТИ ПОПЕРЕДИЛИ уряд Чіле, що коли б він наважився знаціоналізувати компанії видобування міді, в яких вкладено великі американські капітали, то між обома країнами дійде до погіршення відносин. Президент - марксист Алленде висунув на розгляд чілійського Сенату справу націоналізації копалень міді. Не відомо, як зареаґує на це домагання Сенат у Сант'яго, столиці Чіле.

НА КОНФЕРЕНЦІЇ АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ У ВАШИНҐТОНІ єдине Чіле голосувало проти схвалення більшістю умови - конвенції про те, щоб зловлених викрадачів дипломатів у країнах Західньої півкулі видавати з країни в країну. Закордонні міністри шести південноамериканських країн, в тому й Бразилії та Арґентини, покинули конференцію і не брали участи в голосуванні. Вони вимагали, щоб прийняти закон про видачу з країни в країну не лише тих, які викрадають дипломатів, а й таких, що викрадають літаки та взагалі займаються терористичною діяльністю. Проблема залишилась „висіти в повітрі".

ГРУПА З 10 СЕНАТОРІВ ЗСА ВВАЖАЄ, що до Об'єднаних Націй треба допустити два Китаї: Націоналістичний, який є тепер членом ОН, і комуністичний Китай, який має стати членом ОН. На чолі тісї групи стоїть сенатор з Ню Йорку Джекоб Джевітс, який вніс відповідну резолюцію до Сенату.

У СВІТІ

У ПОЛЬЩІ ЗНОВУ ВІДКЛАЛИ плянований на половину січня цього року конґрес комуністичної партії Польщі. За причину подають труднощі, як доповідати на тому конґресі про помилки партійного проводу за Владислава Гомулки і яку нову економічну програму пред'явити партійному конґресові, на місце тої давньої, яка довела була до господарської кризи і кривавих заворушень в прибалтійських портових містах у грудні мин. року. Західні кореспонденти у Варшаві припускають, що назріває теж конфлікт між новим першим секретарем компартії Едвардом Ґереком та колишнім шефом поліції, також членом Політбюра, генералом Мєчиславом Мочаром.

ТРИ ЗАХІДНІ АМБАСАДОРИ У БЕРЛІНІ ВІДКЛИКАЛИ свою зустріч з совєтським амбасадором із Східньої Німеччини Абрасімовим, заплановану на 3 лютого ц. р., — на знак протесту проти шиканування східньонімецькими комуністами, з благословенством від Москви, наземної комунікації між Західньою Німеччиною і Західнім Берліном. Але східньо - німецький офіційний делеґат Міхаель Коль прилетів із Східнього Берліну до Бонну на четверту з черги розмову з західньо - німецьким представником Еґоном Баром у справі „нормалізації" відносин між двома частинами поділеної Німеччини.

ФРАНЦІЯ І ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ПОГОДИЛИСЬ, що західньо - німецькі власті можуть судити тих німців, яких у Франції заочно засуджено, як воєнних злочинців. Дотепер Західня Німеччина не мала права притягати до відповідальности осіб, суджених і покараних західніми альянтами. На цій підставі понад 1.000 колишніх воєнних злочинців користали з недоторкальности на території Західньої Німеччини, працюючи в різних ділянках, головно в економіці.

МІЖ ЕСПАНІЄЮ І АПОСТОЛЬСЬКОЮ СТОЛИЦЕЮ ВЕДУТЬСЯ переговори про новий конкордат. Давній конкордат з 1953 року давав урядові право призначати нових єпископів. Від того часу в католицькому духовенстві в Еспанії постали ферменти і багато духовників, між ними й єпископи, почали критикувати уряд.

АЛЬЖИР ВИГРАВ судовий процес проти швайцарського банку, який безправно затримав здепонованих в ньому в 60-их р.р. коло 12 мільйонів дол. альжирським політичним втікачем Мохаммедом Хідером, який був скарбником Національного Фронту Визволення, що боровся за незалежність проти Франції. У 1964 році той Фронт звернувся проти першого альжирського диктаторського президента Ахмеда Бен Белли і в наступному році скинув його з влади. Але Хідер ані Арабський Торговельний Банк в Женеві не хотіли звернути тих грошей новому альжирському урядові. Мохаммеда Хідера скритовбили у Мадриді в 1967 р. Цивільний суд у Женеві наказав названому банкові повернути альжирській державі кругло 9,100.000 дол., які залишились з того фонду.

В АФРИКАНСЬКІЙ УҐАНДІ ЗАКРІПЛЕНО диктатуру нового тамошнього правителя, генерала Іді Аміна, який скинув був з влади президента Мілтона Оботе. Амін розв'язав парлямент і заборонив покищо діяльність всіх політичних партій. Він заявив, що правитиме декретами та покликав уряд із безпартійних фахівців.

АСТРОНАВТИ ІЗ ЗАЛОГИ „АПОЛЛО-14" УВЕЛИ СВІЙ КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ В ОРБІТУ МІСЯЦЯ

Гюстон. — О год. 9-ій вечора в середу 3 лютого ц. р. космічний корабель „Аполло-14" із своєю тричленною залогою із астронавтами Шепардом, Міччелом і Рузою, пролетівши 228 000 миль від Землі, зблизився на відстань 13.800 миль до Місяця, летючи із скорістю 2.500 миль на годину. Одну мінуту після того астронавти запалили чергову супровідну ракету з метою увести свій корабель докладно в орбіту Місяця, що й було здійснене з повним успіхом. Перед тим астронавти провели докладну інспекцію місячного веґікулу, перевівши зокрема усі шість заінстальованих у ньому батерій. Деякий недолік в діянні однієї з батерій виявився несуттєвим і незагрозливим для успішного проведення висадження на поверхню Місяця. Почнуть злітати астронавти Шепард і Міччел своїм місячним веґікулом на Місяць після того, як вони, кружляючи в орбіті навколо Місяця, зближаться на відстань 66 миль по протилежній стороні Місяця і згодом до десяти миль над його поверхнею. З цієї висоти почнеться важлива в усій програмі лету стадія осідання їхнього веґікулу на поверхню Місяця. Ще до того злітання, початок якого визначений на годину 11.50 вечора в четвер 4 лютого, астронавти відпочиватимуть вісім і пів години, кружляючи в орбіті Місяця. В п'ятницю 5 лютого о год. 4.16 ранку має відбутися десант на Місяці й о год. 9.10 ранку, після телевізійної передачі з Місяця на Землю про вигляд околиці, в якій відбулося висадження, керівник експедиції капітан Шепард вийде із свого веґікулу на поверхню Місяця. О год. 9.37 ранку приєднається до нього комодор Мічелл. Третій з астронавтів Руза кружлятиме із своєю командною кабіною далі в орбіті навколо Місяця, фотографуючи його поверхню з різних сторін.

Президент плянує запобіжні заходи проти страйків у транспортовій індустрії

Вашинґтон. — В окремому посланні до Конґресу, переданому в середу 3 лютого ц. р., през. Ніксон поновив свою пропозицію в справі заходів для запобігання страйків у транспортовій індустрії. Згідно з цією пропозицією, обидві сторони мали б у майбутньому, починаючи диспуту в справі тих чи інших робітничих вимог, добиватися остаточного рішення ще заки почнеться страйк, а не, як досі, аж після того, коли страйк вже почався. Водночас із цим Президент рекомендує призначування спеціяльного панелю, який мав би вирішувати, яка із оферт однієї чи другої сторони, значить, працедавців і робітників, є найбільш задовільною. Цей же панель мав би в дальшому добиватися прийняття цієї оферти обома сторонами. З ідеєю покликування такого панелю працедавці в основному погоджуються, але ж опонують проти неї дуже рішуче представники світу праці. Із пропозицією в цьому напрямку виступив був през. Ніксон ще минулого року, передаючи ідентичний плян на розгляд Конґресу. Плян цей викликав був широкий відгомін в публічній опінії, але не дочекався конґресового розгляду і вирішення. Представники сенатської підкомісії праці заявили, після одержання Ніксонового послання, що переслухання в цій справі будуть проведені цього року. Проте ж в Конґресових колах не думають, щоб це могло статися ще перед 1 березня ц. р., коли в залізничій індустрії виникне нова криза із загрозою страйку, полгода якого буде відкладена до цієї дати рішенням Конґресу.

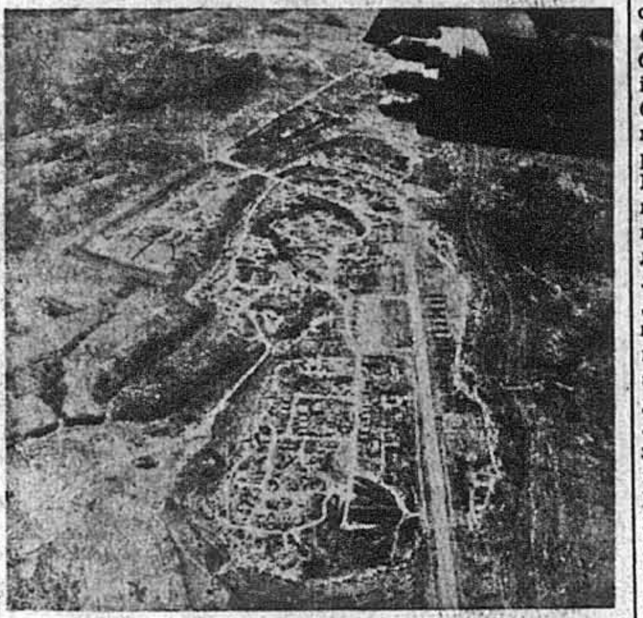
Принцип сеніорату в Палаті Репрезентантів далі залишається в силі

Вашинґтон. — Не зважаючи на рішення демократичної більшости в Палаті Репрезентантів минулого Конґресу, щоб в дальшому не дотримуватися вже обов'язуючої протягом багатьох десятиріч засади сеніорату, тобто призначування на керівні місця в палатних комісіях найстарших віком конґресменів, демократична більшість в цій Палаті переобрала 126 голосами проти 96 голосів знову 72-літнього конґресмена з Південної Каролайни Джана Л. МекМіллена на голову Комісії дистрикту Колумбія, тобто столиці ЗСА Вашинґтону і найближчої околиці. Намагання ліберальних конґресменів провести на це становище свого молодшого віком кандидата залишилися безуспішними. Цього ж самого дня демократична більшість відкинула пропозицію ліберальних конґресменів встановити вік 70 років, як межовий для вибору на керівника якоїсь комісії й обмежити до двох років час його урядування. Не повелося лібералам провести свого кандидата — Доналда М. Фрейзера з Міннесоти, на становище голови Комісії шляхів і засобів. На це становище був обраний більшістю голосів Джо Д. Ваґгонер, мол., з Луїзіяни, представник консервативних південних демократів. Були проведені ці призначення під час демократичного кокусу в середу 4 лютого ц.р. Все ж таки, на вимогу нового демократичного керівництва в Палаті Репрезентантів, що його очолює спікер Карл Алберт з Оклагоми, до проводів окремих комісій були уведені також деякі репрезентанти лібералів.

В ДЖЕРЗІ СИТІ БУДЕ ЗАСНОВАНИЙ ВІДДІЛ Т-ВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Заходами Ініціятивної Групи мирян, до якої входять пп. Ф. Колодій, Р. Качмарський і М. Жук, цієї неділі 7 лютого, о год. 4:30 по полудні, в залі Українського Народного Дому при Фліт вулиці відбудуться Засновуючі збори Відділу Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви. Ініціятивна Група постала з мирян церкви св. ап. Петра і Павла. На зборах виголосить доповідь член Головної Управи Товариства ред. Василь Пасічняк та подасть інформації українською і англійською мовами. Відбуваються ці збори в повній згоді з Постановами II Ватиканського Собору і Синоду Української Католицького Єпископату. На збори запрошується всіх, кому лежить на серці добро й майбутнє Української Католицької Церкви.

АМЕРИКАНСЬКІ І ПІВДЕННО-В'ЄТНАМСЬКІ ВІЙСЬКА В НАСТУПІ БІЛЯ ЛЯОСУ

Сфотографована з літака околиця Кгесанг поблизу границі з Ляосом, де — згідно з комуністичними повідомленнями — мала б відбуватися концентрація південнов'єтнамських та американських військ для „інвазії" на Ляос.

Сайґон. — Командування американських військ в Південному В'єтнамі повідомило, що американські і південно-в'єтнамські війська почали шість днів тому великий наступ у північно-західніх районах Південного В'єтнаму, що може евентуально прочистити шлях до переходу південно-в'єтнамських військ до Ляосу для перервання там відомого головного шляху постачання зброї і провіянтів з Північного В'єтнаму для комуністичних військ у Південному В'єтнамі. Згідно з повідомленням, у теперішньому наступі бере участь 9.000 американських вояків із трьох дивізій та 20.000 південно-в'єтнамських вояків. Наступ почали американські панцерні з'єднання, посуваючись через північно-західню провінцію Кванґтрі в напрямі кордонів Ляосу. Вони прочистили і відкрили та понаправляли головні шляхи, знову відкрили колишню базу морської піхоти в Кесань, прочистили і знову відкрили там аеродром та інші бази, зокрема допоміжну базу в Лянґвей, віддаленому тільки на три милі від кордону з Ляосом. Американські розвідчі частини дійшли до кордону, але все ще не є певне, чи південно-в'єтнамські війська перейдуть на територію Ляосу, хоча про таку можливість говориться вже від деякого часу. Вважається, що президент Ніксон ще не дав своєї згоди на таку акцію. Згадується тільки, що уряд Південного В'єтнаму мав наперед дістати згоду президента Ніксона на перехід південно-в'єтнамських військ до Ляосу.

Рівночасно інформується, що 10.000 південно-в'єтнамських військ ведуть наступ в Камбоджі з метою очистити від ворога прикордонні терени. Для цієї акції вислано тільки 2.500 нових вояків, бо 7.500 там уже перебувало. Південно-в'єтнамські війська в Камбоджі мають повну підтримку американської авіяції.

Єгипет погодився на продовження перемир'я

Вашинґтон. — Уряд Об'єднаної Арабської Республіки повідомив З'єднані Стейти Америки, що він згідний продовжити стан перемир'я з Ізраїлем на ще один місяць —подають з урядових джерел. Домовлення про перемир'я вигасає цієї п'ятниці. Вістку про продовження перемир'я від єгипетського міністра закордонних справ Магмуда Ріяда передав державному секретареві Роджерсові старший американський дипломат в Каїро Доналд С. Берґус. У повідомленні не сказано, чи до цього продовження перемир'я додано будь-які нові передумови, але в пресових повідомленнях з Єгипту згадується про арабську вимогу, щоб Ізраїль в часі продовженого перемир'я проголосив плян відкликання своїх військ із зайнятих ними арабських територій.

Москва критикує американське становище в справі обмеження зброєнь

Москва. — Совєтська партійна „Правда" з 3-го лютого ц. р. надрукувала довшу статтю з критикою американського становища на конференції про обмеження зброєнь, закидаючи З'єднаним Стейтам, що вони, відмовляючись від пропонованих дебат для обмеження заанґажованих біля совєтських кордонів американських бомбардувальників, намагаються здобути однобічну перевагу в офензивній зброї. Це перший від року совєтський коментар на тему переговорів про обмеження зброєнь, що мають знову початись у Відні в половині березня. У згаданому коментарі в „Правді" нічого не говориться про совєтське відношення і становище в переговорах про оборонну зброю.

Західня і Східня Німеччина продовжують переговори

Бонн. — В середу 3-го лютого в цій західньо-німецькій столиці відбулася вже п'ята з черги конференція між делеґаціями з Західньої і Східньої Німеччини без будь-якого конкретного висліду. Щонайменше ніхто про це нічого не говорить. Східньо-німецький делеґат Міхаель Коль заявив тільки кореспондентам, що в Бонні „холодніше" ніж у Берліні. Чергова конференція має відбутися 17-го лютого в східньому Берліні. На середу була також запляннована спільна конференція репрезентантів західніх альянтів із совєтськими, але її в останній хвилині відкликано на вимогу західніх альянтів на знак протесту проти нових комунікаційних труднощів між Західньою Німеччиною і Берліном.

Українські студенти Канади провадять кампанію за звільнення В. Мороза

Торонто. — З ініціятиви і заходами Союзу Українських Студентів Канади, СУСК, у всій країні відбуваються демонстрації та інші заходи в обороні вдруге безпідставно засудженого молодого українського історика в Україні Валентина Мороза. Його єдиною „провиною" було те, що говорив правду. 30-го січня, як повідомлено в спеціяльному анломовному випуску газети „Студент" ч. I/1971, що її видає СУСК, в Оттаві навпроти будинку совєтської амбасади відбулась велика демонстрація в обороні прав Людини й Народів — за звільнення В. Мороза з совєтського кацету. По всій Канаді вже роздано кругло 30 000 листів-петицій до прем'єра Канади Жана П'єра Трудо, в якім вияснено справу В. Мороза та прохається Уряд Канади, аби він виступив в обороні того молодого українського науковця-історика-правдолюба, адже канадійський Уряд підписав Декларацію ОН про Права Людини. У листівці згадано теж про безневинно перетримуваного в совєтській тюрмі вже майже чверть століття літератора, поета й критика з Одеси Святослава Караванського. „Як канадійці, ми стурбовані міжнародною справедливістю та ролею Канади в цій справі", сказано в листівці. У тій же листівці поміщено на розвороті під гаслом „Звільніть їх!" прізвища 37 українців і українок, які караються за правду, за виступи в обороні прав України на власне життя, проти російщення тощо, в тюрмах і кацетах СССР. Крім цих заходів, українські студенти в ЗСА влаштували в Чикаґо демонстрацію за звільнення В. Мороза, в якій взяли участь 600 осіб, 9 наших людей заарештовано. У різних містах Канади нині можна побачити велике оголошення „Вандет", але це не розшукують злочинця, а справедливість вимагає звільнити Валентина Мороза: „Розшукуємо для свободи!" Видатний історик Валентин Мороз, родом з Волині, був безпідставно засуджений в 1966 р. окупаційним режимом в Україні на 5 років таборів праці, а тепер знову на 9 років каторги. „Припиніть російський фашизм і імперіялізм вже тепер!" — закликає СУСК увесь канадійський народ.

Понад 600 українських студентів на демонстрації ТУСМ в Чикаґо

Чикаґо, Ілл. (Х.К.). — У суботу 30-го січня відбулась демонстрація у центрі міста, на площі Пікассо, підготована Краєвою Управою Товариства Української Студіюючої Молоді Америки ім. М. Міхновського, ТУСМ, і проведена відпоручником Управи Олесем Черенем. Демонстранти, в кількості понад 600 осіб, майже сама студентська молодь, домагались здійснення Права Людини і Права Народу на власне державне життя в Україні, виступили в обороні молодого українського історика Валентина Мороза, роздавали летючки. Під час імпозантної і бурхливої демонстрації не обійшлося без непорозумінь з поліцією, яка заарештувала д-ра Павла Надзикевича — голову Сеньйорату ТУСМ в Чикаґо (5 000 дол. закладу), Бориса Потапенка — заступника голови КУ ТУСМ Захід і члена редколеґії журналу ТУСМ „Соняшник" з Дітройту, Тамару Рехтицьку — члена тієї ж редколеґії та інших членів ТУСМ-у, Пласту, СУМА, разом 9 осіб. Справу оборони ув'язнених вестиме відомий в Чикаґо громадський діяч і адвокат д-р Юліян Куляс, в асисті американських адвокатів.

Чикаґівська преса, радіо й телевізія присвятили багато уваги цій українській демонстрації в обороні прав мільйонів братів і сестер українців на Рідних Землях. Олесь Черень мав змогу виступити через телевізію, пояснюючи кореспондентам, чому саме демонструють українські студенти і що вони хочуть. Всіх заарештованих випущено на волю, завдяки заходам адвоката Ю. Куляса. На демонстрації був також голова КУ ТУСМ ЗСА Богдан Футала. В демонстрації взяв участь П. Ривак, який того дня мав родинне свято, але не з'явився до гостей, бо опинився у в'язниці, де сказав, що не шкодує за права України просидіти й довше. Поліційна розправа над заарештованими призначена на 17 лютого.

Д-р С. Фостун з Англії і ред. В. Леник відвідали УНС і „Свободу"

Минулого понеділка, 1-го лютого, Головну Канцелярію Українського Народного Союзу та в-во „Свободу" відвідали гості з Европи: насамперед д-р Святомир Фостун з Англії, а дещо пізніше ред. Володимир Леник з Німеччини. Обидва вони перебували на коротких відвідинах в Ню Йорку у зв'язку з пленарною сесією Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців. Д-р С. Фостун є генеральним секретарем Союзу Українців Британії і тепер першим заступником генерального секретаря СКВУ. У Президії СКВУ в третій каденції в рр. 1972-73 д-р Фостун буде генеральним секретарем. Обидва гості мали зустріч із затрудненими в головній канцелярії головними екзекутивними урядовцями УНС та редакторами „Свободи", обмінюючись взаємно інформаціями і поглядами про життя і розвиток українських поселень. Д-р С. Фостун і ред. В. Леник уже відлетіли назад до Европи.

У травні відбудеться з'їзд усіх письменників України

Київ. — У кінці січня в Києві відбувся сьомий пленум правління Спілки Письменників України, під головуванням О. Гончара. На пленумі були представники ЦК Комуністичної Партії України. Пленум запляннував скликати Шостий з'їзд письменників України в Києві з 18 по 21 травня 1971 р. В повідомленні в „Літературній Україні" з 29 січня зазначено: „на з'їзд запросити всіх письменників України з правом ухвального голосу". На з'їзді, крім звітів та „вибору нових керівних органів СПУ і делеґатів на П'ятий з'їзд Спілки Письменників СССР", будуть прочитані доповіді по жанрах: проза — П. Загребельний, поезія — Б. Олійник, драматургія для театру, кіно і телевізії — М. Зарудний, дитяча література — Ю. Збанацький, критика — Л. Новиченко. Комісію для підготови з'їзду очолили О. Гончар і П. Загребельний. У повідомленні ніде не вжито вислову „український письменник", або „українські письменники", лише „письменники України".

ЄВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Досліди на Місяці

Головною ціллю місії космічного корабля „Аполло 14" є, після щасливого висаду на Місяці, перебування там двох астронавтів, Алена Шепарда і Едґара Мічелла на протязі 33 з половиною годин. Названі астронавти мають, користуючись двоколісним візком 7 стіп завдовжки і 3 стіп завширшки, зібрати на шляху довжиною півтори милі 70 фунтів каміння. Досліди над камінням з Місяця потрібні для устійнення часу, коли постали Місяць і, приблизно в тому самому часі, — Земля. З-посеред зразків поверхні нашого сателіта, що їх привіз на Землю астронавт Чарлз Конрад із „Аполло 12" в 1969 році, найцінніщим був камінчик, позначений числом 12013. Це був найтвердший камінь з усіх, що їх отримано з виправ на Місяць, і учені припускають, що власне в околиці Фра Мавро, яку мають досліджувати члени залоги „Аполло 14", знаходяться такі або ще й твердші камені. Фахівці сподіваються знайти там докази, що Місяць, отже й Земля, постали 4 більйони 600 мільйонів років тому...

Але успіх совєтського робота „Лунохода" поставив руба питання, чи не припинити висилання на Місяць людей і чи не заступити їх також роботами. Проте, це знову таки — проблема грошей. Місія „Аполло 14" коштуватиме 400 мільйонів долярів. Вся програма 14-ох місій „Аполло" коштувала 24 більйони дол. Передбачається ще тільки три виправи „Аполло" з людськими залогами. Але сконструювання і висилання на Місяць „робота", який виконав би свою місію краще, аніж совєтський „Луноход 1", що переслав на Землю тільки 4 унції місячного пороху, коштуватиме кругло один більйон, і тепер нема змоги дістати його від Уряду та Конгресу.

Все одно сірі громадяни ставлять під знак запиту потребу витрачати більйони долярів на те, щоб дізнатися, чи Місяць і Земля постали стільки-то більйонів чи мільйонів років тому. Геологам, археологам і біологам це надзвичайно цікаво, — маси смертників мають ближчі зацікавлення. Тому зменшено суми на Крайову Агенцію космічних дослідів до 1.4 відс. цілого державного бюджету і відсувається на пізніше передбачені місії космічних кораблів. Алеж не можна нехтувати науки і її вимог. Від успіху місії „Аполло 14" залежить, чи Уряд і Конґрес підуть назустріч вимогам учених в даній ділянці, чи відсуватимуть їх на задній плян.

Карнавал і молодь

Залишаючи набоці різниці думок щодо технічних подробиць улаштовуваних у нас в карнаваловому сезоні розвагових імпрез, всі напевно погоджуються в тому, що ті імпрези мають величезне значення для притягування молоді. Зі свого боку молодь, яка, так би мовити, „принципово" ставиться з недовір'ям до організаційних і керівницьких здібностей своїх батьків, виявляє те довір'я, коли йдеться про великі карнавалові імпрези: вона масово з'являється і радо своєю активною участю та співпрацею причиняється до їх успіху.

Доказав це ще раз переведений минулої суботи у Філядельфії „Баль преси". Різні недоліки, пов'язані з його організацією та переведенням, можуть і повинні бути предметом спокійної й доброзичливої аналізи у вужчому колі організаторів. Найбільшим позитивним успіхом, що його мав той вечір, був неначе стихійний відгук студентської молоді, юнаків і панночок, які поспішили туди не тільки для того, щоб весело, в танцях провести час, але й гордо та гідно запрезентувати свої молодечі організації. Прецедент традиційних уже щорічних Вечерниць „Червоної Калини" в Ню Йорку, як теж прецедент Равтів Преси в Торонто, мав і тут добрі наслідки. Те саме дістьея по всіх подібних „репрезентаційних" розвагових імпрезах.

Не слід ставитися легковажно до карнавалових імпрез. Людина потребує розваги, а для молоді це невід'ємна частина її природи. Балі, вечерниці чи равти — це зустріч молодих із молодими, зустріч молодих із старшими. Це також школа й іспити товариської культури, яка є частиною загальної культури людини. Цій товариській культурі присвячені „покази дебютанток" та „конкурси краси", що їх ціллю є вибір „краль". Ідучи за критеріями, прийнятими на міжнародних і американських такого роду „конкурсах" — і наші жюрі правильно керуються у своїх рішеннях не тільки критеріями фізичної краси кандидаток, а й їхніми духовими прикметами та їхніми суспільними зацікавленнями. Дивлячись на сотні юнаків і панночок, які включаються в старше громадянство своєю культурною поведінкою, за кожним таким разом поглиблюється переконання, що з відходом старших гідно займуть їх місце їхні сини і доньки. Заслуга старших, що вони пляново підготовляють такий перехід — також улаштовуванням карнавалових імпрез.

Віра Дорожинська

У СВІТОВОМУ КАЛЕЙДОСКОПІ

Спеціяльною сесією 14-24 жовтня, головою якої був Едвард Гамбро, Об'єднані Нації відзначили 25-річчя свого існування. Ювілейні промови виголосили представники 84 держав, членів ОН: 18 провідників держав, 24 члени державних урядів та 44 спеціяльно відряджених амбасадорів. Асамблея ухвалила:

— Програму підтримки деклярації про незалежність колоніяльних країн та їх народів (ця надзвичайно цікава резолюція потребує окремого коментаря);

— Деклярацію про принципи міжнародних добросусідських взаємин та співпраці держав, згідно з засадами ОН;

— Плян діяльности ОН на друге десятиліття, що розпочалося 1-го січня 1971 року;

— Деклярацію про відзначення 25-річчя діяльности ОН та їх досягнень за цей час.

Червоний Китай має 500 фахівців - консультантів для будування ракетних устатковань в Альбанії. Окреме їх завдання — стежити за рухом кораблів в Адріятичному морі та здобути ґрунт в Европі для ведення китайської комуністичної пропаґанди. У Східньому Пакістані китайці збудували кілька зброярень, щоб ізолювати Росію від постачання Індії своєї зброї.

На економічну розбудову Азії Японія в 1970 р. видала 1.4 мільярда долярів, Америка 1.8 мільярда. Японія намагається випередити Америку на багатьох відтинках експорту.

В Японії сконструйовано прилад із дзеркал, що, поставлений на даху під певним кутом, скеровує соняшне проміння у всі вікна будинку.

У В'єтнамі Австралія має 8.000 своїх вояків. Австралійський міністер оборони повідомив, що до кінця 1971 року забере всі свої військові відділи.

Війська Камбоджі стріляють кулями, зробленими в Америці, з рушниць АК-47 російського зразку, але виготовленими в Китаї. Минулої весни американські вояки захопили в Камбоджі величезний склад рушниць АК-47, який передали урядові Камбоджі. Із-за браку китайських куль, їх виготовляють в Америці.

Президент Франції Ж. Помпіду нетерпеливо очікує, хто виграє в Камбоджі: підтримуваний Америкою Лон Ноль чи вихованець Парижу, принц Сіянук, що перебуває на вигнанні в Китаї. Під час відвідин Пейпінгу, колишній прем'єр Франції М. де Мюрвіль, склав візиту Сіянукові, передавши йому особисте привітання від президента Франції.

Зять де Голля, генерал А. де Бозе, незабаром дістане призначення на пост головного командувача французької армії.

Світової слави мистець Пікассо, непримиренний ворог правителя Еспанії Франка, здивував артистичний світ, віддавши свої найкращі твори не для музеїв Парижу, як цього сподівались його приятелі, а для музеїв Барсельони. Одна із статуй Пікассо прикрашатиме площу Колюмба в Мадриді.

У Швайцарії пошукується відповідне помещкання, де могла б перебувати на випадок необхідности красуня королева Тайленду з чотирма дітьми. Король заявив, що ні при яких обставинах не залишить батьківщини.

Пишучи про Швайцарію, варто пригадати американським діячкам „Руху за визволення жіноцтва", що швайцарські жінки ще й досі не мають права голосу при виборах.

В Західній Німеччині відчувається брак лікарів, дентистів і ветеринарів. Уряд радо оплачуватиме навчання охочих здобути ці професії, при умові, що вони залишаться працювати, як фахівці при війську на все життя.

Західньонімецький канцлер В. Брандт стурбований зменшенням своєї популярности внаслідок погіршення економічного стану в країні: ціни на товари першої потреби за минулий рік піднеслись на 7%.

Сталеві компанії Західньої Німеччини щорічно добувають в Арґентині 2.5 мільйона тонн залізної руди.

Питання оплати великих коштів утримання американських військ в Німеччині незабаром може бути розв'язане дозволом Америки фірмі МекДонелл - Доглес будувати для Бонну суперсонічні джети Ф-4 Фантом. Це значно зменшить кількість американських військ та їх утримання в Німеччині.

Французькі джетові літаки „Міраж" перебудовують в Ізраїлі на „Супер - Міраж", і навесні цього року вони вже літатимуть над Середземним морем.

Диктаторові Східньої Німеччини В. Ульбріхтові, з огляду на похилий вік, запропонували відійти на відпочинок. Ульбріхт поїхав із скаргою до Брежнєва в Москву, який залишив „старого товариша" на попередньому становищі.

Пляни створення в Америці армії з добровільців відпадають з огляду на великі кошти її утримання.

Представники американської сталевої промисловости підписали з урядом Бразилії контракт на добування залізної руди в басейні ріки Амазонки. Фахівці запевняють, що це буде одне з найбільших джерел постачання заліза в усьому світі.

Під керівництвом понад сотки совєтських військових старшин і інженерів на острові Сокотрі, на Червоному морі, будується летунську базу. У відповідь на це на острові Дієго Гарсія американці і англійці будують свою летунську базу.

Арабські старшини вивчають совєтську військову тактику та ролю політичних комісарів з совєтського спеціяльного журналу, який перекладається для них на арабську мову.

Венесуеля — третя в світі країна щодо кількости видобуваної нафти. Новий совєтський амбасадор у Венесуелі, Віктор Ліктащов — визначний фахівець нафтодобування і нафтових продуктів, до останнього часу працював у міністерстві закордонних справ СССР, як керівник відділу в справах Близького Сходу.

Населення Ізраїлю втомлене військовим способом життя і нарікає на великі податки. Молодь починає щораз більше цікавитися люксусовими речами і автами.

72-річна Голда Меїр, прем'єр Ізраїлю, можливо відійде на відпочинок, не дочекавшись виборів у 1973 році. В зв'язку з цим у посадника Тель Авіву Рабіновича відбулись таємні збори, на яких з власної волі були відсутні Голда Меїр і міністер фінансів Шапір. Міністер оборони Мойше Даян не був запрошений. На цих зборах наступником Меїр вибрано Шапіра. Міністер Шапір народився в Польщі 1909 року. 1929 року виїхав до Палестини, де став банкіром. Під час війни 1948 р. збирав гроші на зброю і втягнувся в політичне життя. Є дуже рішучою людиною, одначе у відношенні до арабів бажає абсолютного миру з поворотом усіх земель, забраних Ізраїлем в 1967 році.

Іронія долі полягає в тому, що донедавній партійний керівник Гомулка дістався до влади в Польщі після повстання в Познані, яке проходило під гаслом „хліб і воля", — цього самого домагались повстанці в Ґдині наприкінці 1970 року. Наступник Гомулки, Едвард Герек є найбільш освіченою людиною в Політбюрі. Він провів 20 років у Франції та Бельгії, має „ліберальні погляди", які не завадили йому під час студентського повстання 1968 року загрозити скрутити голову кожному „заколотникові". Новий член Політбюра, колишній шеф поліції М. Мочар, людина надзвичайно жорстокої вдачі, більше подобається Москві, ніж Герек. На всякий випадок, совєтські війська зосередились біля кордонів Польщі.

ТРУДОВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ

Постійна Комісія для трудовлаштування молоді в УССР на нараді в Києві 19 січня звернулась із закликом до обласних, районових і сільських відповідних комісій, щоб вони „провели відповідну роботу по трудовлаштуванню юнаків і дівчат, що закінчили школу". Комісія закликає „дбати про підвищення знань школярів, прищеплювати їм трудові навики ще з шкільної лави", записувати випускників десятирічок і восьмирічок до професійних технічних училищ, себто стримувати молодь від вступу до високих шкіл.

Яр. Рудницький

ДО СТОРІЧЧЯ М. МИКЛУХИ-МАКЛАЯ

Проїжджаючи попри зелені гористі береги Нової Ґвінеї, думка мимоволі лине в часи, коли тубільні папуаси вперше побачили білого (чи як вони казали, „людину з Місяця") в особі Миколи Миклухи - Маклая (Макленка), поза цим відомого як „короля папуасів", видатного дослідника, ім'ям якого названо один із інститутів Академії Наук у Києві. В 1971 р. минає рівно сто років із часу, коли він висів із корабля „Витязь" на північно - східньому узбережжі Нової Ґвінеї й пробув між тубільцями повних 15 місяців, від'їхавши звідтіль на кораблі „Ізумруд" у грудні 1872 р.

Про наукові досліди над мовою, етнографією, антропологією й культурою папуасів Миклухи - Маклая написано багато книг українською, російською, англійською й іншими мовами. Загально відомі його пригоди з тубільцями, романтика перебування на „останньому з незнаних" островів нашого ґльобу, його гуманний підхід до тубільців і бажання допомогти їм в економічному й політичному аспектах. Менш відомим є архів Миклухи - Маклая в Бібліотеці Мітчелла в Сіднеї з неоціненними документами про його життя й творчість. Відвідавши й переглянувши цей архів кілька разів у грудні 1970 й січні 1971 р., хочу подати кілька заввага і цим не тільки пригадати Миклухо - Маклаєве сторіччя „по тому боці світу", але й заохотити декого до дальших дослідів того, що ще не опубліковане.

Найцікавіша в миклухомаклаяні в Сіднеї збірка документів під числом А2889. Її передала Бібліотеці Мітчелла вдова Миклухи - Маклая (сама сіднейка з роду Робертсонів) після його смерти в 1888 р.

Насамперед пашпорт, виданий у Петербурзі 10 жовтня 1870 р. трьома мовами: російською, німецькою і французькою. В ньому зазначено, що Миклуха - Маклай був „родовим дворянином", чого в усіх теперішніх підсовєтських працях не згадується. Тим часом цей титул, незрозумілий тоді австралійцям, привів до того, що Миклуху - Маклая охрестили тоді „бароном", і під таким титулом він і досі зазначений у сіднейських каталогах, байдуже, що він спростовував свого часу це означення в одному із документів під згаданим числом.

Як відомо, Миклуха - Маклай знав декілька мов, зокрема північно - східній ґвінейський діялект, який вивчив під час перебування на острові. Знав він прекрасно англійську мову, і його меморандуми — в рукописах — свідчать про це як не мога краще.

Дуже ціковий матеріял зберігається під числом А1539. Це збірка рисунків олівцем різних поз акул. Для іхтіологів це цікавий — історичний сказати б —

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

МАТЕРІЯ І АНТИМАТЕРІЯ

Матерія, з якої збудована Земля, наше довкілля, предмети щоденного вжитку, врешті ми самі, була предметом зацікавлення людини від найдавніших часів, що з поміччю доступних їй засобів знання старалася збагнути її суть. Тепер кожний учень середньої школи знає, що матерія в своїй основі складається з атомів, які являють собою мініятюрну соняшну систему, де замість плянет кружляють довкруги ядра електрони з дуже великою скорістю, захищаючи його щільним плащем. А все ж таки наш дотик і зір ідуть врозріз з наявністю тієї теорії, і для багатьох із нас вона видається фантастичною.

Уявім собі старовинних греків з-перед V сторіччя перед Христом, яким мандрівний філософ Демокрит оповідав на базарі про те, що матерія складається з нескінченно великої кількости невидимих атомів, які перебувають в постійному русі і відділені один від одного величезними відстанями. Це мусіла бути для них, без сумніву, суперфантазія, і тому не слід дивуватися, що багато з них були переконані в тому, що в Демокрита „не всі вдома". Найближчі приятелі Демокрита навіть радили йому піти на лікування до відомого тоді „доктора" Гіпократа.

Та хоч грецькі філософи своєю інтуїцією були дуже близькі до правди, наука потребувала повних дві тисячі років, щоб зформулювати основи модерної хемії та прийняти атомову структуру матерії, як єдине вияснення непорушних законів хемічних реакцій. Але наука XX століття була побудована на риштуванні ньютонівських законів механіки, для якої матерія була незмінна, а хемічні первні незнищенні. Тодішні корифеї науки вважали, що під час спалювання визволяється енерґія, але вони не вірили, що матерію можна перетворити в енерґію, отже один атом в другий, про що завжди мріяли старовинні альхеміки.

Зворотною точкою в еволюції наукової думки слід вважати рік 1900-ий, коли німецький учений Макс Плянк проголосив свою теорію квантів, згідно з якою радіяція є викидом обмеженої кількості енерґії (квантів), що доходить до нас не у формі електромагнетних хвиль, а у формі стрибків енерґії.

Теорія Плянка стала наріжним каменем атомового знання та зародком теорії релятивности, яку, як відомо, розвинув Айнштайн, доказавши, що матерія є ув'язненою формою енерґії, що дорівнюється добуткові маси матерії та квадрату скорости світла. Це значить, що в певних обставинах вільна енерґія може перетворитися на матерію, а матерія на енерґію.

Такі обставини існують у Всесвіті, де в його безмежних просторах перехрещуються мільйони електромагнетних хвиль — космічних носіїв вільної енерґії, з якої зав'язуються електрони, атоми, мряковини, сонця і плянети. Сировиною, чи пак праматерією для утворення сонць - зірок є міжзоряний газо - пиловий субстрат атомового водню, скупчення якого в космосі виявляють постійно радіотелескопи. Припаси цієї титанічної комори безперервно доповлюються, бо зорі на протязі своєї еволюції викидають у простір великі маси речовин, що служать будівельним матеріялом для наступних поколінь зірок і плянет.

Таким чином у Всесвіті відбувається постійно процес складного кругообігу матерії. Речовина, що перейшла через „горнило" зорі, змінює докорінно свій хемічний склад і проходить крізь синтезу всіх первнів періодичної системи Менделєєва. Перетворення матерії у вільну енерґію відбувається постійно в термоядровій лябораторії нашого сонця, яка насправді є величезною гідроґенною бомбою, з тою різницею, що в гідроґенній бомбі ізотопи водню (тритій та девтерій) зливаються в гелій, а в сонці чотири ядра водню зливаються під діянням великого тиску в ядро гелію, залишаючи 1% матерії, що перетворюється на енерґію світла нашого сонця.

Аналіза атомової структури матерії виявляє, крім електронів, протонів та невтронів, щораз нові атомові частинки, як невтрини, мюони, мезони чи позитрони. Ці останні є провісниками нової фантастичної матерії, що дістала назву антиматерії.

Частинки антиматерії нагадують собою звичайну матерію, але мають протилежну електричну наснагу і здібність самознищення в зутику із звичайною матерією. Астронавт, причаливши на плянеті з антиматерії, зникне у вирі чистої енерґії. Очевидна річ, що нікому досі не відомо, чи взагалі існують плянети з антиматерії. Деяким науковцям вдалося, правда, з великим трудом, створити декілька частинок цієї фантастичної речовини, що, на жаль, виявилася дуже короткотривалою і при першому зутику з матерією перетворилася на чисту енерґію.

Але навіть і дуже дрібні частинки антиматерії доказали, що антиматерія є дійсністю, реальною речовиною, більші скупчення якої можуть існувати у Всесвіті. Є навіть багато гіпотез про існування цілого „антисвіту", чи „антикосмосу", що вміщує в собі не тільки відповідники наших сонць, плянет, місяців та галактик, але й живих істот, збудованих з антиматерії.

Деякі учені припускають, що один з найбільших метеорів, що впав був 30 червня 1908 р. в Єнісейському басейні, в центральному Сибіру, був насправді відламком „антиматерії", що спричинила величезну експльозію, повалила в промірі 20 миль всі дерева, наче сірники, а її височенний стовп вогню було видно з відстані 250 миль.

Ніхто не бачив на влас-

(Закінчення на стор. 3-ій)

I. Смолій

ПО З'ЇЗДІ „СЛОВА"

(4)

Це суща правда, але з уточненням, що мова тут про реакцію загалу недосвідчених глядачів чи читачів. Сам же, наприклад, М. Шеремет своїм досвідченим оком бачить добре, де справжній Міро, а де шарлатан. Та він, маючи на увазі не добро і розвиток української літератури поряд з іншими літературами світу, а, згідно з директивами партії, її веґетування на провінційному рівні, виграє на страху читача перед ошуканством і, обзиваючи обдарованих, беззсумнівних Міро шарлатанами, спихає всіх „до дної ями".

Якщо поведінка підсовєтських шеремет зрозуміла, чим пояснити собі, як зрозуміти подібну поведінку частини еміґраційних літераторів і критиків? Завважити, що може в них, не зважаючи на те, що все життя мали вони діло з словом, що їх професійним обов'язком було б невтомно слідкувати за розвитком мистецтва і так озброювати своє око — отож, що може в них око недосвідчене і не багато різниться від ока пересічного глядача, чи в тому випадку читача, було б очевидною для них зневагою.

Якщо ж око в них, як творців, працівників пера, досвідчене, чому, відшукавши буцімто шарлатана, не здібні побачити і Міро, і між нашими новаторами і взагалі в світі? Чому не зродиться у них бодай сумнів, що може за тим змаганням молодої поезії до нового вислову, до нової форми є якийсь сенс, що не все там шарлатанство, і лише вони не можуть сприймати тієї новизни? За благословенним сумнівом прийшли б доброзичливість, компроміс. І — міст між різними ґенераціями та літературними течіями. Бо сьогодні „Слово" — об'єднання взаємно чужих груп і людей, які з'їдуться раз на кілька років, щоб ще більше поглибити оте відчуження.

*

У цій атмосфері чужости, не зважаючи на приязні виступи Г. Костюка, Ю. Лавріненка та ще декого, говорив Б. Бойчук у своєму виступі про літературну творчість на самоті, в повній ізоляції, без відгуку. Очевидно, це було сказане під настроєм хвилини.

В дійсності справи так погано не стоять, і зрозуміння для нової творчости є. Сьогодні письменник чи поет свідомий того, що мало літературі покликатися на її божественне начало, що друковане слово не викликає уже в читача того трепетного захвату, з яким зустрічали Ґутенберґову Біблію. Сьогодні книжка не унікум, а астрономічна величина, чи, за дотепним визначенням канадійського критика МекЛуена, — „Ґутенберґова галактика". („Земська мудрість торкнула б Місяця, якби скласти книжки на стос" -- іронізував О. Стефанович).

Література втратила своє упривілейоване становище в житті людини, і, щоб вдержатися, приневолена йти з духом часу. Модерну людину заливає повінь інформації, повінь вражень із радіо, телевізії, преси, кіна. Всі ті центри ведуть завзятий змаг за увагу людини, за формування її смаків, уподобань, настроїв. Придумуються тут найбільш рафіновані зорові, звукові ефекти, придумуються спрощення, символи, коди, щоб приспішити й улегшити людині сприйняття передаваного... Інформація змішана тут у вишуканій формі з розвагою, з прицілом на естетичну насолоду.

Загрожена у цій, специфічно вже її домені, література, щоб привернути до себе увагу, мусить шукати теж нових засобів, нового стилю вислову, порушувати нові проблеми, мусить підлягати і переймати деякі засоби конкурентів, враховуючи, що перед нею модерна людина, закохана в рух і швидкість, нетерпляча, розгублена і часто цинічна, по втраті давньої віри в абсолютні вартості та романтичної віри в поступ. І, по втраті віри в Бога, людина глибоко песимістична, здана лише на себе саму в обличчі абсолютного зла, неминучої смерти і байдужого до неї всесвіту,

Модерна творчість і формою і проблематикою спрямована саме на такого читача. Так само пишуть і наші модерністи, маючи перед собою найкращі західні зразки і застосовуючи найбільш складну, заавансовану творчу техніку, щоб висловити свої переживання та порушити проблематику модерної людини. А тим часом перед ними інший читач, наш читач. Він ще в більшості живе споминами, він зберіг старий стиль життя, старі смаки, уподобання і все, що з тим зв'язане в літературі. Він не схильний до цинізму, все ж ще з вірою в абсолютні вартості, з вірою в поступ. Йому з його міцними релігійними почуваннями чужий панічний страх перед смертю як в екзистенціялістів, і дивоглядними здаються розпучливі пошуки Камю, щоб знайти якийсь модус вівенді у світі без Бога. Йому теж чужа щораз наявніша, зокрема серед західньої молоді, національна індиферентність, бо він ще горить вірою в свої справедливі національні аспірації.

Був вище заклик до наших читачів і критиків модернізму, щоб зродився у них сумнів, що може за змаганнями молодої поезії є якийсь сенс. Хотілось би повторити той заклик і до наших молодих поетів. Чи не треба і їм враховувати наші обставини, нашу специфіку? Чи не варто приглянутися з цього погляду ближче творчості шестидесятників, які в наймодернішій поетичній формі (наприклад, В. Голобородько) пишуть про те, що близьке вже таки модерній українській людині, що їй зрозуміле й рідне? Чи не варто нашим новаторам використати своє велике знання і працьовитість на те, щоб навіть тут, на чужині, не зважаючи на переможні подуви чужих вітрів, остатися в духовому кліматі своєї батьківщини?

Закінчити оті рефлексії „геппі ендом" небезпечно, коли пригадати, чим кінчаться вони переважно. Але на з'їзді, як затихли баталії між противниками, „геппі енд" вийшов сам собою. У програмі, по прозі, по панелі, на закінчення появилися молоді адепти муз (У. Близнак, В. Ткач, І. Макарик), читаючи свої твори. Заслуга модерністів, що дали їм захоту до творчости рідною мовою. А ще більша заслуга батьків і дідів, що навчили їх рідної мови. Решта ж проста, світ, якщо у вас охота вчитися, дасть вам найкращих учителів.

Отож пішло читання про сумний лист умираючого дідуся, про дівчину, що виросла квіткою, про розлиту каву, що в ній тоне муха, і тоне молода душа в нудьзі розлитого пополудня.

Ні рими, ні скандування, а поезія безсумнівна, бо оті молоді таланти вже в своїй стихії, це — їхній світ, вони вже інакше і не висловлюються, бо це їх канони, їх стандарти. Оплески щирі, спонтанні. Навіть темпераментна сусідка, яка ще недавно зривалася з стільця, готова битися навкулачки з модерністами в панелі, плеще тепер захоплено руками. Яка багатомовна метаморфоза на закінчення цієї безнадійної дискусії!

Слава молодій, оновленій поезії!

(Кінець.)

Ялинка в Кергонксоні

Старанням місцевого Відділу Союзу Українок відбулася 31-го січня на Союзівці „Ялинка" для громадян Кергонксону. Мистецьку програму виконали діти під проводом п-і Олімпії Васьків. Програма складалася із колядок та деклямацій різдвяних віршиків.

Промову виголосив парох Кергонксону о. Михайло Мак. Присутні теж послухали різдвяну проповідь кардинала Йосипа Сліпого із тасьми, яку надіслав колишній парох Кергонксону о. Любомир Гузар. На цій же тасьмі було декілька слів від о. Гузаря до своїх колишніх парохіян. Під час прийняття проведено збірку на поміч студентам у Польщі. Крім приготованої гостини, пані - союзянки приймали гостей домашніми тортами. Численно зібрані гості провели приємний вечір у сердечній атмосфері.

Ю. П.

МАТЕРІЯ І АНТИМАТЕРІЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ні очі антиматерії, що є в дійсності дзеркальною відбиткою звичайної матерії чи її приналежної частини. Наприклад, античастинкою електрона є згадуваний уже позитрон, який має ту саму масу, що й електрон, але протилежну до нього електричну снагу (в даному випадку додатню замість від'ємної).

Про існування антиматерії писав ще в 1929 році англійський фізик П. А. М. Дирак на основі математичних обчислень, переведених над дослідженням електрони в. У 1932 р. американський фізик К. Андерсон твердив про можливість існування ефемеридного світу антиматерії.

Єдиним процесом, в якому можна повністю перетворити матерію на енерґію, є змішання матерії з антиматерією. Енерґія, витворена в цьому процесі, є проміннням „ґамма", що його деякі вчені плянують використати в майбутньому для погону ракет у міжзоряних подорожах. Ідеться про прискорення руху космічного корабля до скорости близької скорості світла для використання релятивістичного закону Айнштайна, скорочення часу перелету. Але покищо важко уявити, щоб навіть дуже розвинена цивілізація мала змогу зібрати потрібну кількість антиматерії (400.000 тонн) і захистити її від зутику та анігіляції з матеріяльним оточенням.

Відбулися Загальні Річні Збори Т-ва Українських Інженерів Америки, Відділ Чикаго

Чикаго (А. Д.). — Загальні Збори, які відбулися 9-го грудня 1970 р. в домівці ім. Є. Коновальця, відкрив уступаючий голова Відділу Р. Воднарук, а до президії було вибрано — д-ра П. Турилу на голову і д-ра М. Лібера на секретаря.

Після звітів урядників та уділення їм абсолюторії, на пропозицію голови Ном. Комісії — І. Волинця вибрано таких інженерів до Управи на 1971 рік:

Олег Куріца — голова, Петро Вихрій — заст. голови (діловий), Мирон Добровольський — заст. голови (організаційний), Михайло Маркевич — секретар, Ярослав Струтинський — скарбник, Юрій Госвич — референт імпрез, Анатолій Дорошенко — референт зв'язку, Богдан Боднарук — референт студентства.

Контрольна Комісія: Ростислав Боднарук, Дарія Ярошевич і Андрій Еліяшевський.

Товариський Суд: Олександер Когут, Степан Фарбота і Микола Лащенко.

Номінаційна Комісія: Юрій Кузик, Степан Винниченко і Олег Караван.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВП. П. К., Ню Йорк: Дякуємо за увагу. Ми знайомі з докором „Українського Православного Слова" (лютий, 1971) „Свободі" за пропущення двох абзаців з цитатами із Св. Письма в надрукованому в „Свободі" з 6-го січня ц. р. спільному посланні Владик УПЦ в ЗСА та УАПЦ у вільному світі. У згаданому легкому докорі висловлено цілком правильний здогад, що це зроблено з технічних причин. З уваги на брак місця, ми мусимо скорочувати більшість послань, однаково православних, як і католицьких Владик, зазначуючи тоді в підзаголовку, що це є „Із послання . . .", а не „Послання".

В. Ш. І. Д., Рочестер: Дякуємо за „Поширення книги . . ." Ваші докори „Свободі" за те, що при повідомленнях про появу нових книжок не завжди подається їх ціну і адресу, де можна їх замовити чи купити, цілком правильні. Ми не відмічували того також „з технічних причин", бо в більшості ці книжки „Свобода" опісля реклямує платними оголошеннями. Але, послухаємо Вашої поради і в майбутньому відмічуватимемо ціну і адресу, якщо вони будуть нам відомі. Вашу статтю радо друкуємо.

ВШ. В. Д., Бронкс: Дякуємо за надіслане, друкуємо. Пишете: „Оце їдучи з праці, роздумую над темою „звільнення жінок" — ніхто у нас про те не пише, а дехто уважає, ніби той рух є раціональний..." Помилка. У цей жіночо-визвольний похід, чи радше злегка проти нього вирушила вже на сторінках „Свободи" пані Любов Коленська. Чекаємо на заповіджений скеч.

ВШ. П.В., Віллментик: Віршуєте: „А тепер, коли сонце лунає над річком, в моїм серцю посуха і жаль, бо пішла ти з веселим усміщком з чужинцями в мандрівку і баль". Думаємо, що до цього могли причинитись також і Ваші вірші.

ВП. Н. К., Меріленд: Не гнівайтесь, але Ваше особисте звернення „До Українського Народу" таки справді — як кажуть — ні пришити, ні прилатати. Зробимо Вам і Українському Народові прислугу і того звернення не надрукуємо.

ДО СТОРІЧЧЯ М. МИКЛУХИ-МАКЛАЯ

(Закінчення зі стор. -2ої)

матеріял і основа для порівнянь чи студій узагалі. Тут треба відмітити, що Миклуха - Маклай рисував багато. В збірці під ч. А2889/II є безліч його рисунків із Німеччини, Близького Сходу тощо. Дуже цікаво було б дати аналізу мистецького й документального аспектів цього матеріялу.

Як назвознавця мене зацікавила Миклухо-Маклаєва ономастика. Під ч. Ан28 я знайшов цікавий список місцевих назв Нової Гвінеї (по-англійськи*) з такими назвами, як „Витязь", „Ізумруд", „Телята", „Маріка", Пік „Мещтерски" і ін. Ці назви безперечно заслуговують на окреме дослідження, порівняння з теперішньою топонімікою тощо. Цікаве, що в списку назв у примітці Миклуха - Маклай писав: "The name "Maclay-Coast" has been given by me as far as 1871".

У всій своїй величі постать Миклухи - Маклая доказує, що вчені можуть бути також мандрівниками, і навпаки мандрівники — вченими. Та ще й ономастами! Так чи сяк Миклуха-Маклай вповні заслуговує на те, щоб його пригадати українській громаді з нагоди сторіччя його першої подорожі „по той бік світу" в 1871 р.

*) New Guinea place names by Barron de Mikloucho-Maclay.

ПІДВИЩИЛИ ЦІНУ НА ЖУРНАЛ „ВИЗВОЛЬНИЙ ШЛЯХ"

Лондон. — Слідом за підвищенням цін на різні українські видання у вільному світі пішов і журнал - місячник „Визвольний Шлях", що його видає вже 24-ий рік Видавнича Спілка в Лондоні, в Англії. З 1971 р. передплата на рік коштуватиме 10 долярів, а окремі числа, що виходять книжками в понад 120-150 сторінок, в мистецькому оформленні проф. Роберта Лісовського, в ЗСА і в Канаді коштують тепер 1 дол. 20 центів. Головним редактором „Визвольного Шляху", суспільно - політичного і науково - літературного місячного видання, є Григорій Драбат.

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в понеділок, 1-го лютого 1971 р. упокоївся в Бозі, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і БРАТ

бл. п.
МИХАЙЛО БЕЛЬЦІВ

нар. 11-го листопада 1898 р. в с. Підкамінь, пов. Рогатин, член 211 Відділу УНСоюзу в Стейтен Айленд, Н. Й.

ПАНАХИДА — в четвер, 4-го лютого 1971 р. о год. 8-ій веч. у власному домі при 32 Vanderbilt Avenue, Clifton, Staten Island, N.Y.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 5-го лютого 1971 р. о год. 9-ій ранку з дому до церкви св. Юра в Ню Йорку, де о год. 10-ій буде Служба Божа, а опісля на цвинтар Пресв. Марії в Стейтен Айленд.

В глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ
брат — СТАХ
та ближча і дальша Рідня
тут і в Україні

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. проф. МИХАЙЛА БАЧИНСЬКОГО
складають 20.00 долярів
на Фонд Катедри Українознавства у Гарварді.
Д-р М. ГНАТЧУК з Родиною

Замість квітів на могилу нашого Вуйка
бл. п. о. МИКОЛИ ДЕРЕША
на Фонд „Церква в Потребі"
складають 50.00 долярів
Андрій ЛЕСІВ
Ярослав, Ірена та Марія ЛЕСІВ

Замість квітів на могилу Дорогої, Незабутньої
сл. п. АННИ СТЕБЕЛЬСЬКОЇ-КОРНІЄНКО
складаємо 20.00 долярів
на „Церкву в Потребі".
Родині Покійної складаємо щирі слова співчуття.
Елеонора і Іван ГРЕЩАКИ
Ст. Пауд, Мінн.
Христя і Богдан ГРЕЩАКИ
Гантори, Н. Дж.

СПОРТ

Редагує В. Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Тризуб", Філядельфія — Елізабет СК, футбольні змагання з циклу гор за чемпіонат і Чашу ЗСА відбудуться в неділю, 7-го лютого 1971, о год. 2-ій по полудні, на грищі Едісон Гайскул у Філядельфії.

УСК Ню Йорк — „Гелленік", Ню Йорк, мистецькі змагання „Великої Чотирнадцятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 7-го лютого 1971, о год. 2-ій по полудні на грищі Троґс Нек Стадіону у Бронксі, Н. Й.

„ДНІПРО" ПЕРЕМАГАЄ В ЗМАГАННЯХ ЗА ЧАШУ

В неділю, 24-го січня ц. р. в Балтимор, відбулися цікаві футбольні змагання. Того дня на стадіоні Уц Твардовіч, дніпровики зустрілися з командою „Брітіш Лайонс" з Вашингтону. Змагання йшли за високу ставку — право репрезентувати округу в дальших розграх за Аматорську Чашу ЗСА. Переможцями вийшли дніпровики з рахунком 3:2. Цим балтиморці набули право репрезентувати стейт Мериленд і Дистрикт Колюмбію у дальших розграх за чашу. За довгі літа існування українській команді Балтимору це вдалося вперше! Треба знати, що команда „Брітіш Лайонс" від 1963-го року була постійним репрезентантом округи в розграх за Аматорську Чашу ЗСА, а в роках 1969 і 1970 її володарем. Це команда, яка солідно готується до кожних змагань та рідко коли програє на своїому грищі. Фінансує її брітійська амбасада.

Перші хвилини змагань проходили в сповільненому темпі, бо того дня площа надавалася радше на гокейні ніж футбольні змагання. Перша половина гри проходила при легкій перевазі гостей. Вони були частіше в посіданні м'яча, атакували ворота, а „Дніпро" — боронився. В певному моменті півзахисник гостей післав м'яч свому нападаючому далеко до переду, останній вмілим рухом тіла змилив захисника „Дніпра", а сам з м'ячем пішов на ворота. Не помогла тут і інтервенція воротаря, що вибіг йому на зустріч. Гості відкрили рахунок 1:0. Серед прихильників „Дніпра" слідне було занепокоєння вислідом змагань. Дехто починав вже говорити про поразку, забуваючи, що „по кожній бурі сонце сходить"... Такий радісний момент змагань прийшов десять хвилин перед закінченням першої півгри, коли дніпровики, по гарній комбінації, здобули вирівняння зі стрілу Ф. Скардіни. По перерві атакуючою стороною ввесь час були безсумнівно дніпровики, у висліді чого їм вдалося стрілити двоє воріт. Авторами воріт були: Ф. Скардіна і В. Вінклер. В той час гості спромоглися тільки на одні ворота. Кінцевий вислід 3:2 в користь „Дніпра".

Провід „Дніпра" дбає про поповнення дружини. До команди запрошено Казімєрського — найкращого нападаючого стейту Мериленд. Його перший виступ того дня можна вважати успішним. Балтиморцям - симпатикам „Дніпра" приємно оглядати гарний футбол, що його демонструє їхня команда. Треба тільки, щоб тих любителів футбола було більше на трибунах, а менше таких, які оглядають змагання з-поза огорожі!

— о —

ВІСТІ Й ВИСЛІДИ З КЛІВЛЕНДУ

Клівленд, Огайо. — „Лейк Ірі Сакер Ліґ" видала свій річний звіт за минулий 1970-ий рік.

Згідно з нашими раніншими даними, дороcла дружина УАСК „Львів"-Клівленд (американська назва: „Юкрейнісн Амерікенс), з пунктами 9:17 і ворітьми 16:31, обсадила третє (на всіх шість) місць в західній групі „Мейджер Дивізії" і сьоме місце (на всіх дванадцять) у спільній табелі Східньої й Західньої груп цієї дивізії.

В юніорській клясі „А" „Львів" обсадив безконкуренційно перше місце, з пунпунктів 29:11, воріт 67:27 у табелі восьми дружин. Звіт ліґи підкреслює, що поразка українців проти італійців була єдиною й першою за два роки пунктових боїв. Як відомо, минулого року „львов'яни" виграли чемпіонат своєї кляси без утрати пункту. Королем стрільців цієї кляси, з 26 голями, як і минулого року, був українець Роман Росул. Крім того „Львів' 'виграв зимовий чемпіонат на галі.

В клясі „Б" юніорів потрібна мала коректа до нашого попереднього звіту: „Львів" відношенням воріт мусів зійти на четвертий щабель одинадцятичленної конкуренції. Відношення пунктів 29:11(ворота 67:27. Роман Губач одним голем мусів віддати перше місце серед стрільців суперникові з „Бродв'ю Гайтс".

В клясі „С" юніори „Львова" подані на першому місці (краще відношення воріт при рівності пунктів із „Бродв'ю Гайтс") нате..., щоб зааранжувати рішальну гру, в якій українці програли й віддали перше місце суперникові. В реґулярному сезоні „львов'яни" здобули в своїй клясі дев'яти дружин перше місце, з пунктами 29:3 й ворітьми 103:7 (!). Королем стрільців кляси вийшов українець Михайло Губач, з 56 голями.

20-го грудня відбулися Загальні Збори „Львова". Нову Управу очолив інж. Евстахій Кравчук, з двох заступників голови проф. Я. Кльований дістав організаційний, а д-р З. Винницький — пропаґандивний ресорти. Секретарем вийшов В. Басяпядинський, а касиром І. Басилюк.

Тієї самої днини юніори „А" у своїй першій грі за юніорську чашу Америки програли в догривці проти італійців 0:1. Якою оцінкою втішалися наші юнаки до того часу, видно з того, що щоденник „ПлейнДілер", аж у двох статтях подавав вістку про змагання й поразку українців, як велику сенсацію. Між нами кажучи, обидві поразки — і цю, в клясі „А" і рішальну за чемпіонат, у клясі „Сі" — завинили самі українці, які не мали ніякого тренінґу в надвірній грі, а потім у змаганнях „зарізали" свої легені і скостеніли м'язи зимовою обстановкою й температурою гри.

В зимовому турнірі, на залі дороcла дружина „Львова" програла 3:7 проти „Німецької Централі", а юніори „А" в такому самому відношенні здистансували сильних „Бродв'ю Гайтс". Дружина „Б", після нерішеної 2:2, виграла відношенням корнерів проти „Волтон Гілс", а доріст „Сі" відправив своїх суперників із цієї самої фірми 6:0.

В суботу, 20-го лютого ц. р., УАСК „Львів" влаштовує в Українсько-Американському Центрі (раніше Український Народний Дім), при В. 14-ій вул., у Клівленді, клюбні „Запусти", на які запрошує всю Українську Громаду великого Клівленду. Початок забави з танцями: год. 8-ма вечером. На цьому ваш слуга закінчує свою службу минулорічного пресового референта й бажає своєму наслідникові успішної праці!

О. Гайський

— о —

ЩАСЛИВІ РЕМІСИ УКРАЇНСЬКИХ ДРУЖИН

„Леви" — Литовський СК 1:1

„Крила" — „Некакса" 3:3

Чикаго, 24-го січня. — В третьому крузі змагань сімкового футбольного турніру на арені Інтернаціонального Амфітеатру здобули обі українські дружини, які змагаються в „Першій Дивізії", щасливі реміси. „Леви" зустріли в других змаганнях неділі, молоду дружину Литовського СК з Маркет Парку, і мусіли вдоволитися щасливим ремісовим вислідом 1:1. Литовці вже вели на 9-ій хвилині зі стрілу Юліюса Рінгуса з карного удару, яким він післав м'яча у праве віконце воріт Ореста Банаха. Дефіцит 0:1 вирівняв щасливо для „Левів" оборонець Вадим Мишалів щойно на 20-ій хвилині, лише на декілька секунд перед закінченням змагань, які тривають 2 рази по 10 хвилин.

Напад „Левів" був слабий без Ноги, Шлапака й Ансельмі. Якщо керівник не буде їх мати в складі дружини, тоді „Леви" не лише не відіграють поважнішої ролі в турнірі, але й опиняться на кінці табелі дружин „Першої Дивізії" цього турніру. Футбольна дружина „Левів" була завжди сильним учасником сімкових турнірів, здобуваючи три чемпіонати „Вищої Дивізії" (1952, 1954 і 1966), віцечемпіонат „Вищої Дивізії" (1956 і 1959), та чемпіонат „Першої Дивізії" (1965). Всі сподівалися, що „Леви" у складі :Банах, Крат, Нога, Іваник, Медина, Рамон Аріяс, брати Мишалови, Козій, Яворський, Шлапак і Стефан Дижурко, здобудуть чемпіонат „Першої Дивізії" сімкового турніру і цим самим аванс до „Вищої Дивізії" в наступному сімковому турнірі 1972-го року. Тепер, після трьох змагань, „Леви" вже не мають виглядів на перше місце з точками 3:3 і відношенням воріт 2:3. Тому вони мусять взятися до праці, щоб здобути друге місце і разом із Словацьким СК, найповажнішим кандидатом на чемпіонат, зааванcувати при кінці березня до Вищої Дивізії 'наступного сімкового турніру.

У змаганнях з литовськими футболістами напад „Левів" не використав кількох добрих ворітних нагод, перестрілюючи ворота литовського воротаря Юркшана, або стріляючи із найближчої віддалі в руки воротареві, який добре боронив своїх воріт. Воротар „Левів" Орест Банах оборонив шість небезпечних стрілів, Іваник два небезпечні стріли в 7-ій хвилині і Крат в 4-ій хвилині. Відношення наріжняків 3:1 в користь „Левів". Суддював Богдан Левицький. Було рекордове число глядачів — 5,933.

Склад „Левів": Банах, Іваник, Крат, Вадим Мишалів, Стефан Дижурко, Козій, Євген Мишалів.

Сумівські „Крила", після перемоги над „Левами" 2:0 в неділю, 17-го січня, розчарували своїх симпатиків, бо в 11-ій хвилині, вислід зустрічі з мексиканською дружиною „Некакса" був уже 0:3 зі стрілів у ворота Стефана Боднара на 2-ій, 4-ій і 11-ій хвилинах гри. Дружина „Крил" прийшла до себе в другій півгрі і здобула ворота зі стрілів Шленкера в 12-ій хвилині, Абрамюка в 17-ій, та Гулика з наріжнякової подачі в 19-ій хвилині змагань. Відношення наріжняків 3:1 в користь „Крил". Суддював Віллям Джонс. Після третього круга змагань сімкового турніру „Крила" зайняли третє місце „Першої Дивізії з точками 4:2 і відношенням воріт 6:4.

Склад дружини „Крил": Боднар, Абрамюк, Дикий, Гулик, Шленкер, Курпіта, Чернюк, Думановський і Підковірів.

Наступні змагання четвертого круга турніру відбудуться в неділю, 14-го лютого. В них „Крила" зустрінуться із сербською дружиною „Ютс", а „Леви" з німецькою дружиною „Реаль".

Петро Головатий

— о —

ВІСТІ „Ч. СІЧІ"

„Чорноморська Січ" II — — „Чорноморська Січ" III 3:2 (16:14, 15:6, 14:16, 10:15 15:10)

Мейплвуд, 28-го січня. — Чергове „дербі" „Ч. Січі" в рямцях гор за першість Жін. Від. Ліґи Ню Джерзі закінчилося перемогою II-ої дружини. Обидві „січові" дружини виступили до тієї зустрічі в ослаблених складах, в яких бракувало по кілька визначних змагунок перешкоджених шкільними іспитами, або хворобами. Тим більше ці змагання проходили дуже завзято, доказом чого є факт, що наші дівчата вичерпали усі 5 сетів, в яких більш заавансовані вихованки провідника М. Стебельського перемогли молодших дебютанток під проводом О. Напори. Понад рівень в дружині переможниць вибиваються: Стебельська, Коленська і Гуралечко. В дружині переможених: Клапіщак, Потежна і Мазяр.

„Ч. Січ" візьме участь у відбиванкових турнірах в Персипені і Філядельфії

В наступну суботу, 6-ого лютого, обидві перші дружини — жіноча і чоловіків, — виїжджають на два важливі першенські турніри. Минулорічні чемпіонки своєї Ліґи зі стейту Ню Джерзі, жіноча дружина „Ч. Січ" I, візьме участь у великому турнірі ЕААЮ (Істерн Амерікен Атлетік Юньйон), який відбудеться в Персипені, Ню Джерзі. Між найкращими відбиванковими дружинами сходу ЗСА з Балтимору, Бриджпорту, Ню Йорку, міст Ню Джерзі, — „Ч. Січ" буде одинокою українською дружиною в турнірі. В цей час, як в Персипені під проводом свого опікуна і тренера інж. А. Лапичака „Ч. Січ" I буде змагатися з найсильнішими своїми суперницями за краще місце відбиванкового району ЗСА Ч. 2, 80 миль дальше у Філядельфії 1-ша дружина „Ч. Січі" чоловіків, буде теж одинокою українською дружиною на великому турнірі „Поп Айдел". Провідники дружин тренер Ю. Ставничий і адміністратор інж. Б. Гайдучок роблять усе можливе для відповідної підготовки змагунів до серії чергових турнірів і врешті до відбиванкових першостей ЗСА, що в цьому році відбудуться в днях 5-го, 6, 7 8-го травня в м. Бінґгамптоні, Н. Й. В складі „Ч. Січ" I під сучасну пору виступають: Л. Кормелюк, Б. Вацлавський, Ю. Бук, М. Сітницький, В. Девріс, Й. Дуяль, Б. Домарацький, Р. Гентиш, Дармограй, Стахів і Кальба.

Бридж

Новими переможцями турніру „Ч. Січі" „Дуплікейт Бриджа" у вечорі 29-го січня вийшли: інж. С. Ільницький і О. Лісевич.

О. Твардовський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 6-го ЛЮТОГО 1971 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори Т-ва Б. Хмельницького — 158 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі, 216-218 Ґренд вул. Проситься вирівняти до 25 вкладки. Управа на 1971 р.: П. Польний, предс., М. Шевчук, заст., М. Кіт, рек. секр., д-р О. Саноцький, фін. секр., Ф. Лукіянський, кас. Трости: П. Корейко і А. Оттенбрейт. Контр. Комісія: інж. Ю. Козяк, І. Пагут і П. Слободян. В. Симчишин, опікун хворих. **В суботу, 27 лютага ц. р. — „Запусна забава" в** залі УНДому, 216-218 Ґренд вул., при звуках оркестри „Дніпро". Початок о годині 8:30 веч. Прихід на допомогові і добродійні цілі. Проситься чл. прибути. — П. Польний, предс., М. Кіт, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 14-го ЛЮТОГО 1971 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори 219 Відд. о год. 11-ій ранку в приміщенні Adventist Church, Norman Rd. at Irvington Ave. Проситься чл. прибути на збори і вплатити вкладки. — Марія Юров, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 75-ий Відд. в залі УНДому при вул. Мартин. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. Управа Відділу на 1971 р.: П. Рогатиський, предс., Г. Курилів, заст. В. Верещинський, фін. секр., П. Павлик, касир, С. Леськів, рек. секр. Контр. Комісія: Д. Івасишин, гол., В. Зубор і Я. Питяк — члени. Делегати до УНДому: П. Сотник, В. Верещинський і П. Павлик. Делеґат до УККА П. Рогатинський. — С. Леськів, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 28-го ЛЮТОГО 1971 р.

МІННЕАПОЛІС, Мінн. Річні збори Т-ва Запор. Січ — 385 Відд. о год. 4 по пол. в УНДомі. На порядку: звіти і вибір управи на 1971 р. Гл. Папіж, предс., Яр. Карпяк, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6505. Тарзан і Дикий Кіт обурені поведенням батузів

Покищо ти ще живеш, Тарзане, щоб залишити країну батузів! Але я, Мамво, син Ваави, говорю! Ми, батузи не маємо ніяких приятелів з винятком батузів Не входи знову до нашого краю!

Він пощадив наше життя, Тарзане. Але кожне слово, що його Мамво гавкнув тобі, було наче арогантним глумом!

Іґноранція, сотнику Дикий Коте, може бути блаженством в Африці, як і в інших країнах. Думаю, що Мамво прибив печатку на присуді смерти на себе, коли він схопив тих дітей бонґів!